

ΟΔΥΣΣΕΙΑ Ραψωδία Γ

Ἥλιος δ' ἀνόρουσε, λιπῶν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἴν' ἀθανάτοισι φαεῖνοι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν·
οἱ δὲ Πύλον, Νηληῖος ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
Ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον, 5 ΟΓ
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντακόσιοι δ' ἐν ἐκάστη
ἦατο καὶ προύχοντο ἐκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὐθ' οἱ σπλάγγνα πάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο ἰδ' ἰστία νηὸς εἰσης 10
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὄρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἠβαιόν·
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι 15 ΟΓ
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
εἶδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ὅπως νημερτέα εἶπη·
ψευδὸς δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί." 20
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
"Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω; πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπεῖρημαι πυκνοῖσιν·
αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 25
"Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἴω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε."
ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο. 30
Ἴξον δ' ἔς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρὶν τε καὶ ἔδρας,
ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἰάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέα τ' ὄπτων ἄλλα τ' ἔπειρον.
οἱ δ' ὥς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσὶν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον. 35 ΟΓ
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ' ἄρα σπλάγγνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν 40
χρυσεῖῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσῆδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
"εὐχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὶν σπείσης τε καὶ εὐξεαι, ἦ θέμις ἐστί, 45 ΟΓ
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἴομαι ἀθανάτοισιν
εὐχέσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.

ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῶ·
 τοῦνεκα σοὶ προτέρω δώσω χρύσειον ἄλεισον." 50
 ὡς εἰπὼν ἐν χειρὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
 χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένω ἀνδρὶ δικαίω,
 οὔνεκα οἷ προτέρη δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
 αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 "κλῦθι, Ποσειδαον γαίηοχε, μηδὲ μεγέρης 55 ΟΓ
 ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἰάσι κῦδος ὄπαζε,
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
 σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
 δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
 οὔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνῃ."
 ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα.
 δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον·
 ὡς δ' αὐτῶς ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 οἷ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65 ΟΓ
 μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 ξείνους, οἷ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς. 70
 ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
 ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μασιδίως ἀλάλησθε
 οἷα τε ληιστῆρες ὑπεῖρ ἄλλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι πέροντες;"
 τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠῦδα 75 ΟΓ
 θαρσύνων· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιο
 ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
 "ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 εἴρεαι ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω. 80
 ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
 πρῆξις δ' ἠδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἦν ἀγορεύω.
 πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺν μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,
 δίου Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασι
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξει. 85 ΟΓ
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντα, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππόθ' ὄλωλεν,
 εἶθ' ὅ γ' ἐπ' ἠπειροῦ δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἷ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἷ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· περὶ γὰρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ. 95 ΟΓ
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.
 λίσσομαι, εἷ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμός, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,

ἢ ἔπος ἢ ἐτι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί, 100
τῶν νῦν μοι μνηῆσαι, καί μοι νημερτές ἐνίσπεες.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
"ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οὐζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱεὶς Ἀχαιῶν,
ἡμέν' ὅσα ζῦν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 105 ΟΓ
πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστου μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς ἠδὲ μαχητής·
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἐξάετες παραμίνων 115 ΟΓ
ἐξερέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρὶν κεν ἀνιθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ράπτομεν ἀμφιέποντες
παντοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120
ἠθέλ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός, εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε εὐοκότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε εὐοκότες μυθήσασθαι. 125 ΟΓ
ἔνθ' ἦ τοι ἦος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἓνα θυμὸν ἔχοντε νόω καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν, 130
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐσκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδέ δίκαιοι
πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
μήνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκώπιδος ὄβριμοπάτρης. 135 ΟΓ
ἦ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
οἱ ἦλθον οἴνω βεβαρηότες υἱεὶς Ἀχαιῶν,
μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
ἔνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γὰρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν ῥέξαι θ' ἱεράς ἐκατόμβας,
ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145 ΟΓ
νήπιος, οὐδέ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰέν ἐόντων.
ὥς τῷ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν

ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἠχῆ θεσπεσίη, δίχα δέ σφισιν ἦνδανε βουλή. 150
νύκτα μὲν ἄεσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
ἀλλήλοισι· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἦρτυε πῆμα κακοῖο·
ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν
κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες 155 ΟΓ
αὐτὶ παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὄκα
ἔπλεον, ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
ἔς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοισρῖν,
οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον, 160
σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὄρσε κακὴν ἐπὶ δευτέρων αὐτίς.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἶ μοι ἔποντο, 165 ΟΓ
φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον, ὅδῃ κακὰ μῆδετο δαίμων.
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήιος, ὄρσε δ' ἑταίρους.
ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
νήσου ἐπὶ Ψυρίας, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
δειξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν. 175 ΟΓ
ὄρτο δ' ἐπὶ λιγύς οὗρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὄκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἔς δὲ Γεραιστὸν
ἐννύχια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
τέτρατον ἡμᾶρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας εἴσας 180
Τυδεΐδῳ ἔταροι Διομήδεος ἵπποδάμοιο
ἵστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλονδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβῃ
οὗρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
"ὥς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής, οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο. 185
ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
πεύθομαι, ἢ θέμις ἐστί, δαήσεαι, κούδέ σε δεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
πάντας δ' Ἴδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἱ οὐ τιν' ἀπηύρα.
Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἢ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν· 195 ΟΓ
ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρός, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἰγισθὸν δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

καὶ σὺ φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσι', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐν εἴπῃ." 200
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
"ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λῆν κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ
οἴσουσι κλέος εὐρὺ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύνανται περιθεῖεν, 205 ΟΓ
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης."
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ· 210
"ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν κακὰ μηχανάσθαι·
εἰπέ μοι, ἤε ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ. 215 ΟΓ
τίς δ' οἶδ' εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἑλθῶν,
ἢ ὃ γε μῦθος ἐὼν ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γὰρ σ' ὧς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς τότε Ὀδυσσεύς περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί-- 220
οὐ γὰρ πω ἶδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη--
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο."
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα· 225 ΟΓ
"ὦ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι οἶω·
λῆν γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν."
τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 230
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἦς ἀλόχοιο. 235 ΟΓ
ἀλλ' ἢ τοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὅπποτε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοῇ καθέλησι τανηλεγέος θανάτοιο."
τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἠΐδα·
"Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ· 240
κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ', ἐπεὶ περὶ οἶδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γὰρ δὴ μὴν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν· 245 ΟΓ
ὧς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράσθαι.
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθεὺς ἐνίσπες·
πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων;

ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω; 250
ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πη ἄλλη
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;"
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
"τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
ἦ τοι μὲν τάδε καὐτὸς οἶεαι, ὥς κεν ἐτύχθη, 255 ΟΓ
εἰ ζῶν γ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἄτρεΐδης Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκάς ἄστεος, οὐδέ κέ τίς μιν 260
κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἦμεθ'· ὁ δ' εὐκῆλος μυχῶ Ἄργεος ἱποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
ἦ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικῆς 265 ΟΓ
διὰ Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι·
πὰρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἄτρεΐδης Τροίηνδε κίων ἔρυσασθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
πολλὰ δὲ μηρί' ἔκκε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ. 275 ΟΓ
"ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἄτρεΐδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Απόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε, 280
πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνήσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὥς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερίσειεν. 285 ΟΓ
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι Μαλειῶων ὄρος αἰπὸν
ἶξε θεῶν, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
κύματά τε τροφέοντο πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασεν,
ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ρέεθρα.
ἔστι δὲ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἄλα πέτρη
ἔσχατιῇ Γόρτυνος ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ, 295 ΟΓ
ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν

κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωφρείους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
 ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους·
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ.
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσιοιο Μυκλήνης,
 κτείνας Ἀτρείδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305 ΟΓ
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἄψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦ τοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάκιδος Αἰγίσθοιο· 310
 αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 "καὶ σύ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὔτῳ ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσιν 315 ΟΓ
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηῦσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτότετες οἴχνευσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 πὰρ δὲ τοι νῆες ἐμοί, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325 ΟΓ
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτός, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη·
 ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν."
 ὣς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυσσε καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη· 330
 "ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 σπείσαντες κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὄρη.
 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικεν· 335 ΟΓ
 δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι."
 ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, οἳ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι· 340
 γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἔπιον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 345 ΟΓ
 "Ζεὺς τό γ' ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κίοιτε
 ὡς τέ τευ ἦ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠδὲ πενιχροῦ,

ὃ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
 οὐτ' αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν. 350
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅς τις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται." 355 ΟΓ
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικεν
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
 ἄλλ' οὕτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδὴ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν 360
 εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα.
 οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλικὴ μεγαθύμου Τηλεμάχιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365 ΟΓ
 νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνα μεγαθύμους
 εἶμι ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐ τι νέον γε
 οὐδ' ὀλίγον. σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεδὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱεί· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἷ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι." 370
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας.
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖς·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 "ὦ φίλος, οὐ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσεσθαι, 375 ΟΓ
 εἰ δὴ τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται.
 οὐ μὲν γὰρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη Τριτογένεια,
 ἣ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ ἄνασσε ἴλῃθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν, 380
 αὐτῷ καὶ παίδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας."
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 385 ΟΓ
 τοῖσιν δ' ἠγεμόνευε Γεῆνιος ἵππότης Νέστωρ,
 υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δῶματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δῶμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἀνακτος,
 ἐξεῖς ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
 τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν 390
 οἴνου ἠδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ὦιξεν ταμίῃ καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
 τοῦ ὁ γέρον κρητῆρα κέρασσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιὸν θ', ὅσον ἠθελε θυμός, 395 ΟΓ
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γεῆνιος ἵππότης Νέστωρ,
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θεῖοιο,

τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 παρ' δ' ἄρ' ἐνμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
 ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
 αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦθε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 405 ΟΓ
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἳ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
 λευκοί, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἄϊδόσδε βεβήκει, 410
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίζε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' οὔτις ἀολλέες ἠγερέθοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἄρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἦρως, 415 ΟΓ
 παρ' δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοεΐκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλωρ,
 ὄφρ' ἦ τοι πρότιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,
 ἦ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν, ἴτω, ὄφρα τάχιστα
 ἔλθῃσιν, ἐλάση δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·
 εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
 πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους·
 εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425 ΟΓ
 ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
 οἳ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἶσω
 δμῶῃσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
 ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ."
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον. ἦλθε μὲν ἄρ βοῦς 430
 ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἰσης
 Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς
 ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
 ἄκμονά τε σφῦραν τ' ἐνποϊητόν τε πυράγρην,
 οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435 ΟΓ
 ἱρῶν ἀντιόωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχευεν
 ἀσκήσας, ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδοῦσα.
 βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.
 χέρνιβα δὲ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440
 ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρη δ' ἔχεν οὐλάς
 ἐν κανέῳ πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
 ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο βοῦν ἐπικόψων.
 Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
 χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445 ΟΓ
 εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 αὐτίκα Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος Θρασυμήδης

ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
 αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος. αἰ δ' ὀλόλυξαν 450
 θυγατέρες τε νυοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάζεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ρύη, λίπε δ' ὄστέα θυμός, 455 ΟΓ
 αἴψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμιον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λειῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν. 460
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὄπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελούς ἐν χερσίν ἔχοντες.
 τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο. 465 ΟΓ
 αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ρ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένα λαῶν.
 οἱ δ' ἐπεὶ ὄπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 "παῖδες ἐμοί, ἄγε Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους 475 ΟΓ
 ζεύξαθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο."
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἔξευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. 480
 ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσετο δίφρον·
 παρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἠνία λάζετο χερσί,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485 ΟΓ
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί,
 ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρτιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὁ δὲ τοῖς παρ ξείνια θῆκεν. 490
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 ἶξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495 ΟΓ
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.